

עת"מ 32511-03-23
בפני כבוד השופטת עינת אבמן מולר

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

ה ע ו ת ר

מרדכי ברנס ת"ז 053334132
 מרח' לשם 16 מבשרת ציון
 טלפון: 0509009700; פקס': 035423554
 דוא"ל k9@013.net

נ ג ד

1. מדינת ישראל – משרד התחבורה
2. המפקח על התעבורה במשרד התחבורה
 על ידי פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי
 מח"ל 7, ירושלים 9149301
 טלפון: 02-5419555; פקס': 02-6468053

3. ראש המועצה האזורית רמת הנגב – רשות תמרוז
מקומית
 באמצעות ב"כ אבי להם ואח'
 מרח' זרחן 13 ת"ד 1297 קריית גת 8211202
 טל: 089260022; פקס: 089260024

ה מ ש י ב י ם

תגובה לבקשה למתן צו ביניים

בהמשך להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 26.3.2023 ומיום 30.3.2023, מתכבדים המשיבים 1 ו-2 להגיש תגובתם לבקשת העותר למתן צו ביניים.

פתח דבר

1. עניינה של העתירה דנן הוא בהחלטת המשיב 3 לסגירת חלק מכביש 171.
2. בראשית הדברים יצויין כי בסמוך להגשת העתירה דנן, הוגשה עתירה שעניינה גם הוא בסגירת כביש 171 לבית המשפט המחוזי בבאר שבע על ידי מספר עותרים (עליהם לא נמנה העותר שבענייננו) עת"מ 60579-03-23 החברה להגנת הטבע ו-13 אח'. כן יצויין כי העותרים שם הגישו בקשה לבית המשפט העליון (בש"מ 2651/23) שבה התבקש לאחד את עתירתם ואת העתירה דנן, בבית המשפט הנכבד בירושלים. כפי שיפורט להלן, נוכח מקום מתן ההחלטה מושא העתירה הסמכות לדון בעתירה הוא לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים.
3. בעתירה הוספו, באופן מלאכותי, בקשות לסעדים נגד המשיבים 1 ו-2. כך ביקש העותר כי בית המשפט יורה למשיבים 1 ו-2: "לטפל בבעיות התחזוקה של הכביש", "לעדכן את משיב 3 כי חרג מסמכותו", "לפעול לשיפוץ הכביש ככביש אספלט" (ראו הסעדים שפורטו בעמוד 13 לעתירה). וזאת

- מבלי שהפנה העותר להחלטה של המשיבים 1-2 בהקשרים אלה ובאשר ברור שהסעד העיקרי נוגע להחלטת המשיבה 3.
4. בד בבד עם העתירה הגיש העותר בקשה למתן צו ביניים שבה התבקש צו ביניים נגד המשיבים, כך בכותרת הבקשה: **"המורה להם לפתוח את כביש 171 לתנועות כלי רכב בחופשת חג הפסח מתאריך 2 באפריל ועד 16 באפריל 2023"**.
5. ברי כי צו הביניים המבוקש קשור אך ורק לסעד המתייחס למשיבה 3 ולא לסעדים שנוספו כלפי המשיבים 1-2 (כאמור מבלי שהעותר הפנה לכל החלטה רלוונטית).
6. ביום 29.3.2023 הוגשה תגובת המשיבה 3 לבקשה למתן צו ביניים וביום 30.3.2023 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד המבהירה כי ככל שלא תוגש תגובה, בזיקה להחלטה זו, העתירה תימחק.

דין הבקשה למתן צו ביניים להידחות על הסף

7. לעמדת המשיבים 1 ו-2, אין כל מקום להידרש לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים במתכונת בה הוגשו.
8. ראשית, לעתירתו ולבקשה למתן צו ביניים, העותר כלל לא צירף **תצהיר** כמצוות תקנות (ג) ו-9 לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), התשס"א-2001 ("התקנות").
9. שנית, מעבר לאי צירוף תצהירים כמחוייב בדין, הרי שעיון בעתירה מעלה כי היא נוסחה באופן עמום, הוצגה בה תשתית רעועה תוך העלאת טענות חסרות בסיס עובדתי ומשפטי. עניין המצדיק במקרים המתאימים את סילוקה של העתירה על הסף. ראו בג"ץ 1759/94 סרוזברג נ' שר הבטחון, פ"ד נה(1) 625 (1995).

"כידוע, ראשית חכמה היא, בכל עניין המובא בפני בית משפט, להניח תשתית עובדתית, ולתמוך אותה בראיות. כך בכל עניין ובכל בית משפט, וכך במיוחד בעתירות לבית המשפט הגבוה לצדק. שהרי בית משפט זה אינו נוהג לשמוע עדים, ולקבוע בעצמו את העובדות, אלא הוא מסתמך בעיקר על דברי הצדדים. מכאן החשיבות המיוחדת שבית משפט זה מייחס להצגה מלאה ואמינה של העובדות הנוגעות לעניין, הן על ידי העותר והן על ידי המשיב. מטעם זה נדרש העותר, לפי תקנה 4 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984, לתמוך כל עתירה בתצהיר המאמת את העובדות המובאות בעתירה. כמו כן, מקובל להוסיף לעתירה מסמכים אחרים, ככל שהם מצויים בידי העותר או ניתנים באופן סביר להשגה על ידי העותר, לצורך ביסוס העובדות הנטענות בעתירה. והרי אלה מושכלות ראשונים.

לכן, אם התשתית העובדתית של עתירה רעועה, אפשר שיהיה בכך בלבד כדי לדחות את העתירה. וכך אמר לעניין זה השופט ח' כהן בבג"צ 276/69 הסתדרות המהנדסים נ' שר העבודה, פ"ד כד(1) 281, 282:

"אין צורך לומר שחובה מוטלת על עורכי-הדין להקפיד על כך כי הוראות התקנות הנוגעות לאימות העתירה למתן צו-על-תנאי יקוימו, שהרי בית משפט זה מוציא צו-על-תנאי מתחת ידיו אך בהסתמכו על

אמיתות העובדות הנטענות בעתירה בלבד, ומקום שעובדות אלה לא אומתו

כדבעי, אין לו לבית-משפט זה להיזקק לעתירה."

10. שלישית, מעבר לכך שהסעדים המבוקשים בעתירה אינם ברורים, כמובא לעיל, כך גם לא צוינו בעתירה הפרטים שיש חובה לפרטם בכל עתירה הנוגעים למקור **הסמכות המקומית** של בית המשפט הנכבד לדון בעתירה נגד המשיבים 1 ו-2 וזאת כמצוות תקנה 5(ב)(א3) לתקנות:

"בכתב העתירה ייכללו כל אלה [...]"

פירוט מקור הסמכות העניינית והמקומית של בית משפט לעניינים מינהליים לדון בעתירה, לרבות הוראות החיקוק המסמיך שלפיו התקבלה החלטת הרשות שנגדה הוגשה העתירה, והפרט שבתוספת הראשונה לחוק שלפיו מוסמך בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בעניין זה"

11. רביעית, ובהמשך לכך, נראה כי העותר לא פירט את סמכותו המקומית של בית המשפט הנכבד לדון בעתירה – ולא בכדי. שכן, כאמור, ההחלטה המהותית הנתקפת בעתירה היא זו של המשיב 3 לסגור חלק מכביש 171. בהתאם למקום נתינת ההחלטה הרי שבית המשפט המחוזי בבאר שבע הוא זה שמוסמך לדון בעתירה בהתאם לתקנה 2(א) לתקנות, המורה:

"עתירה מינהלית (להלן – עתירה) תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו ניתנה

החלטה של רשות אשר נגדה מוגשת העתירה"

12. כך נראה כי העותר היה צריך להגיש את עתירתו בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. ולמצער היה עליו להגיש עתירה נגד המשיבה 3 בבאר שבע ושם לבקש צו ביניים.

13. ויצויין כי ככל שעתירתו מכוונת לאי מתן החלטה על מכתבו למשרד התחבורה מיום 26.2.2023 (שקדמה לו התכתבות קודמת – כפי שפורט בעתירה עצמה), הרי שבמכתב זה, כלל לא פורטו עילות וסעדים - שנטענים לראשונה בעתירתו ומושכלות יסוד הן כי לא ניתן להעלות טענות חדשות בפני בית המשפט הנכבד בטרם מיצוי הליכים מול הרשות.

14. חמישית, נראה כי כאמור בתגובה למתן צו ביניים שהגישה המשיבה 3 מיום 29.3.2023, עתירת העותר הוגשה בשיהויי ניכר ממתן החלטת המשיבה 3.

מעבר לנדרש - יש לדחות את הבקשה למתן צו ביניים גם לגופה

15. לעצם העניין יטענו המשיבים 1 ו-2 כי המשיבה 3, היא הגורם המוסמך להצבת הסדר התנועה מושא העתירה, בכביש 171. ולכן המשיבה 3 היא הרלוונטית למתן התייחסות לבקשה למתן צו ביניים.

16. מבלי לפגוע באמור לעיל, מדובר בבקשה למתן צו ביניים שהיא הלכה למעשה בקשה למתן צו עשה המשנה את המצב הקיים מקום בו החלטת המשיבה 3 הורתה על סגירת כביש לכלי רכב אזרחיים שהתקבלה כבר ביום 21.9.2022, כאמור בתגובת המשיבה 3 לבקשה למתן צו ביניים.

17. תקנה 18 **לתקנות התעבורה**, התשכ"א-1961 ("תקנות התעבורה") קובעת את סמכויות רשות תמרור מקומית, שהוסמכה לשטח מסוים בהתאם לתקנה 1 לתקנות, להצבת הסדרי תנועה בשטח שלגביו הוסמכה.

18. תקנה 17 לתקנות התעבורה קובעת את סמכותה של רשות התמרור המרכזית, במשרד התחבורה, לקביעת הנחיות לעניין הצבת הסדרי תנועה וסמכותה להסיר הסדרי תנועה שהוצבו בניגוד להנחיות.

- יצוין כי בהתאם לכך קבע המפקח על התעבורה הנחיות להצבת תמרורים המפורסמות ומובאות לידי כל רשות תמרור מקומית המחויבת לפעול לפיהם.
19. מכח תקנה 1 לתקנות התעבורה, מונה ראש המועצה האזורית רמת נגב, המשיב 3, כרשות תמרור מקומית בשטח שלעניין העתירה. המינוי פורסם ב"פ התש"ע עמ' 2302.
20. מתוקף תקנה 18(ב) לתקנות התעבורה, רשות התמרור המרכזית קבעה כי ראש המועצה האזורית רמת נגב כרשות תמרור מקומית, רשאי בכל שטח השיפוט של המועצה, ולאחר התייעצות עם קצין המשטרה, לקבוע כל הסדר תנועה למעט קביעת תמרורים 230, 231, 309, 310, 501 עש 509 ו- 511 עד 513. הקביעה פורסמה ב"פ התשפ"ב, עמ' 2389.
21. לאור האמור לעיל, רשות תמרור המקומית רמת נגב, המשיבה 3, היא הגורם המוסמך לקביעת הסדרי תנועה בשטח שלעניין העתירה וצו הביניים, זאת בהתאם להנחיות המפקח על התעבורה להצבת תמרורים ותוך הפעלת שיקול דעת מקצועי.
22. בהתאמה לכך, המשיבה 3, היא הגורם המוסמך להצבת הסדר התנועה מושא העתירה בכביש 171.
23. יצוין במאמר מוסגר כי המועצה אכן פנתה בעבר לוועדה לכבישים ללא אבא בבקשה להעביר את האחריות על הכביש 171 לחברת נתיבי ישראל בהתאם לנוהל "לוקחים אחריות על כבישי ישראל", והדבר נבחן על ידי הוועדה ונמצא שהכביש אינו עונה לקריטריונים להעברה. כך שהכביש נותר ועודנו באחריות המשיבה 3.
24. לעניין הצבת הסדר התנועה, המשיבה 3 בחנה את הכביש ומצאה שמצבו אינו תקין מבחינה בטיחותית ולאור הסיכונים והחשש לחיי אדם, והוחלט על ידה, מתוקף סמכותה, להציב תמרור שאוסר על הכניסה לכביש, למעט לשימוש של רכבי ביטחון.
25. יצוין כי נציגי משרד התחבורה סיירו במקום פעמיים ואכן נמצא כי קיים שילוב של מספר בעיות בטיחות אשר יוצרות סיכון בטיחותי בשימוש בכביש: לאורך הכביש ישנן נקודות בהם חסרים מעקות בטיחות שימנעו נפילה לתהום שלצד הכביש; בכביש ישנן בעיות ניקוז שגורמות להתחתרות בכביש; כמעט בכל הכביש אין תקשורת סלולרית או אחרת כך שאדם שנקלע לתאונה אינו יכול לתקשר ולהזעיק עזרה.
26. לנוכח זאת, גורמי המקצוע במשרד התחבורה סברו שקביעת רשות התמרור המקומית שיש חשש בטיחותי בכביש היתה במקומה. עם זאת, יודגש כי הסדר התנועה שהוצב נעשה לפי שיקול דעת הרשות המקומית בלבד מתוקף סמכותה, ובידיה גם הסמכות לשנותו.
27. בשולי הדברים ומעבר לנדרש ולצורך הדיון בבקשה למתן צו ביניים נוסף כי לנוכח הסיכון הבטיחותי בכביש נערכת בימים אלו בחינה של התיקונים הנדרשים בכביש על מנת לגבש תכנית לתיקונו ולקבוע את המקור התקציבי לכך. הליך זה הינו הליך ממושך ובוודאי שלא יסתיים עד לחג הפסח הקרוב.
28. אין באמור בתגובה זו כדי למצות את טענות המדינה.

אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית הבקשה למתן צו ביניים תוך חיוב העותר בהוצאות המשיבים 1 ו-2.

היום, 2.4.2023.

לירן בן עמי, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי